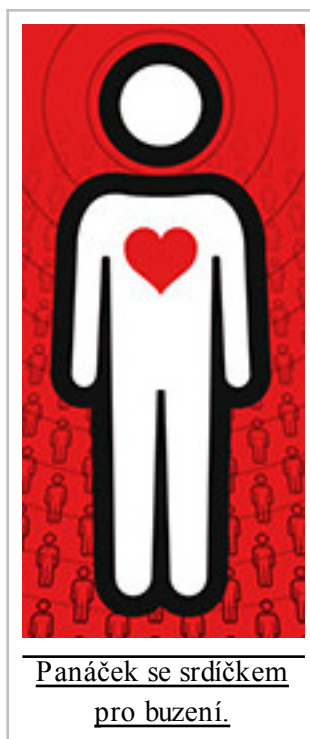

Kristfest 2013

Itinerář | 1.10.2013 @ 10.25

Publikaci tohoto itineráře jsem dlouho odkládal, rušil a zvažoval. Byli jsme totiž na Kristfestu pouhé tři dny. Mohlo by se proto stát, že nekompletní zápis vzbudí u čtenáře kompletní dojem. Tak by to být nemělo. Zároveň jsem pod tlakem přísloví „koho chleba jíš, toho píseň zpívej“, nechtěl svými subjektivními a specializovanými pohledy ani v nejmenším vrhnout špatné světlo na OMAC, který nám (resp. biblické škole) odpustil půlku poplatků, nechal nás bydlet v exkluzivní chatce a vytvořil prostor pro prezentaci v hlavním programu. Nakonec jsem si ale řekl, že přece mé poznámky nejsou až tak skeptické a přitažené a že nikomu neuškodí, ale jedinečně prosvětlí a upřesní.

Neděle 21.7.

Přijíždíme do příjemného prostředí. Na večeri se značně šetří, pokrytecky se proto utěšuji tím, že za mé peníze to není. Vidím spoustu povědomých tváří, málo s kterým si ale mám co říct. Naštěstí je se mnou Sluněnka. Rozvěsíme na dvou místech propagační plakáty, domluvíme se s ředitelem festivalu na okolnostech prezentace a dáme si pohov.

Jako první má tu čest kázat nám Jason Vana z Ignite ministries. V ČR je po deváté, jeho úkolem je roznítit zde ohnisko probuzení, což zřejmě ospravedlňuje jeho angažmá na letošním Kristfestu, jehož je „probuzení“ hlavním tématem. Vanovo probuzení začíná uvnitř člověka, nikoli vně. Je to vášně, celoživotní závazek a tvrdá práce, která směřuje k cíli proměnit celou generaci a celý národ.

Jediný verš podpůrný pro jeho vizi zasaženého národa a generace je verš 2Par 7,14. Paralipomenon je ovšem, jak známo, kniha historická. Je zde řeč o Božím jednání s Izraelem v okamžiku budování chrámu, jak napovídají verše 12 a 15. Boží výrok „uzdravím jejich zemi“ (v. 14) se navíc týká země zaslíbené vyvolenému národu. Říkám proto, že vize probuzení národa a generace, které může zapálená mládež roznítit a vybudovat, zatím z mého pohledu postrádá objektivně biblický základ.

Pondělí 22.7.

Ráno jsme se nezúčastnili modliteb. Maxima culpa nostra. Zamáčkl jsem budík s tím, že jsem na dovolené. Došli jsme až na ranní chvály BCC!. Pak na seminář o studiu bible s Ianem Dwigitem.

Připomíná mi mé vlastní začátky... (s nostalgickým povzdechem znalecky příkyvuji :-). Tak jako já jsem na své první hodině PVB nevěděl, že mezi Izaiášem a Kýrem uplynulo dvě stě let, tak jsem se zde dozvěděl, že Malkisedek žehnal Davidovi.

Před obědem je první celofestivalové setkání objasňující jeho vizi. Hovoří Radek Smetana jako svědek několika probuzení: Doporučuje knihu Oheň probuzení. Modlitba není jedinou ingrediencí. Je potřeba Božské ingredience, která umocní naši píli. Při probuzení se projevují fenomény: padání, třesení, vnitřní obnova. Probuzení nese dvojí aspekt: obnovení v církvi a efektivní evangelizaci. Na různých místech ve světě se šušká, že přichází čas pro Evropu. Při probuzení přicházejí služebnosti, které přesahují jeden sbor a jednu církev. Např. Anacondia zasáhl celý národ. Proto máme KF, abychom (my, jeho organizátoři a garanti,) zahlédli jakousi naději.

Navlékáme korálky. Jak symbolické...

Večer káže Dwight Jones, pastor z Missouri. Vydává svědectví o svém obrácení. Z Bible nic, svědčí však i o extatické zkušenosti svého sboru, kdy sestoupila Boží sláva. Za to se chce modlit i zde. Vycházíme na výzvu, hlasitě se modlíme, zvedáme ruce, slavíme Boha, přijímáme pokoj a útěchu. Jones prochází davem a vzkládá ruce, což mne opět vede k přemýšlení o tom, proč někteří padají a my prostě ne. Když mě žduchá do čela, nemusím se nijak přemáhat, abych udržel rovnováhu. Nejsm proti padání. Ještě si ale pořád kladu otázku po jeho smyslu.

Úterý 23.7.

Ian na ranním semináři říká, že Písmo je potřeba reflektovat. Z 61. kapitoly Izaiáše pak křeše nauku o probuzení. Ve zmíněné pasáži se ale píše o tom, jak se Bůh oslaví na svém lidu, nikoli o tom, že máme zodpovědnost za své národy. V kapitole 59 Izaiáš spílá svým posluchačům, ve verši 59,20 dochází k obratu: mění se identita Siónu z genetické na vyznavačskou. Ve verši 60,6 čteme o pohanských národech, které přicházejí k poznání Boha. Domnívám se proto, že daleko přijatelnější interpretace minimálně pro verše 61,8–11 je interpretace eschatologická, ne revivalistická (zde lze snad říci i rekonstrukcionalistická). V paralelismu verše 8b se píše o smlouvě věčné, čili o spasení. Dále pak o jeho důsledcích.

Ian ale radí radikální subjektivismus. Ach jo. V podstatě se mi ten kluk líbí. Je to fakt sympat'ák! Chce být pastor, má na srdci mládež a nemyslí to špatně. Kéž by ale při osobním studiu i veřejném výkladu namísto otázky „co tento verš znamená pro tebe osobně“ pokládal otázku „co tento verš znamená skutečně“, nebo „co tento verš znamenal původně“.

Před obědem seminář s Dwightem Jonesem o osvobození, vině a studu. Velmi jednoduché, pozitivní, laskavé a opravdu osvobozující. Hlavní myšlenka: nevěř satanově lži, která tě chce negativně nálepkovat.

Večer prezentujeme se Sluněnkou biblickou školu. Celý stan má ze mně radost, což nechápu, neboť se snažím být normální. Pak káže Petr Tuček (CB). Konečně něco, co dává smysl pro českého posluchače: Jako křesťané potřebujeme mít přehled, abychom viděli, čím žijí naši nevěřící přátelé. Mladí nemají problém s Bohem, ale s církví. Poselství a výzva jsou pak zaměřeny na službu mladých v církvi. Na následné výzvě to burácí z beden... „Běž, udělej, zapoj se!“.

Ani po dvou dnech na Kristfestu si vůbec nejsem jistý, co má vlastně kdo dělat, aby přišlo probuzení. Americké hosty bych však zcela jistě poslal na biblickou školu v Kolíně, kde bych jim s chutí pokázal o tom, že není možné, aby světlo světa a sůl země nechávala na záchodě brzdnou dráhu a na umyvadle použitá čistítka do uší či ohryzky od ovoce. Nepochopili, ani když jsem jim přímo ke dveřím záchoda nazvěstoval „FLUSH & BRUSH“.

Následujícího dne odjíždíme přes Jihlavu atd. do Púchova za švárou a ve čtvrtek večer pak spolu s ním na dva týdny do Rumunska pomáhat na dětském a mládežnickém táboře. Zbytek festivalu nám proto uniká. Co se dělo dál, to nevím ani z doslechu.

Mou tečkou za Kristfestem je dík a dobrá nálada. Zajímavými názory v oblasti pastorační a působivým životním svědectvím na mne výborný dojem udělal charismatik Dwight Jones. (Rozhodně lepší, než třeba divočák Michael Livengood na konferenci Čas pro změnu, byť by si byli velmi blízcí.) Atmosféra festivalu (nejméně do středy) moc dobrá. A dík patří organizátorům za poskytnutí ubytování a prostoru k prezentaci dobré věci. I workshopy byly fajn. Učil jsem se navlékat korálky.

<http://selah.diet/itinerar/kristfest-2013/>